

Ministeren for offentlige Arbejder (*Juul Rysensteen*): Jeg maa naturligvis beklage, at jeg ikke faaer de af mig ønskede 3,000 Kr. Det er ganske rigtigt, at jeg efter den Praksis, der har været fulgt her i Tinget, ikke har kunnet vente at faa 3,000 Kr. ved en hvilken som helst Lejlighed. Men jeg havde haabet, da denne Mand, her er Tale om, fra først af havde været saa slet lønnet og ikke har været saa højt oppe, at man kunde antage, at han har lagt noget væsentligt til Side, og da han, som den ærede Ordfører har erkendt, har udført sit Arbejde paa fortrinlig Maade, at man saa vilde have været god imod ham og givet ham det fulde Beløb. De Oplysninger, som den ærede Ordfører savnede, har jeg til Dels givet Finansudvalget, og i øvrigt har jeg været villig til at give alle de Oplysninger, der savnes, saa i saa Henseende kan der ikke rettes nogen Bebrejdelse mod mig. Da nu hele Udvalget har stillet sig som den ærede Ordfører, og der ikke er Udsigt til, at jeg kan faa mere, end der er foreslaaet af Udvalget, maa jeg acceptere dette og erkende, at der dog er givet den paagældende nogen Pension ud over, hvad Loven i og for sig hjemler. Men med Hensyn til det opsparede Resultat er det rigtignok min personlige Mening, at det var heldigt, om man forlod det Standpunkt, at det absolut burde trækkes fra, i mange Tilfælde vilde det jo kunne have større Nytte for de efterladte, dersom det blev i Behold, end hvis det skulde opspises i den vedkommendes Liv. Det vil jo ske her i dette Tilfælde og i mange andre Tilfælde. Jeg ved nok, at det ikke er Reglen, og jeg har ogsaa kun henstillet til det høje Tings Velvillie, og kan jeg ikke faa det, kan jeg jo ikke tage det selv. Jeg er derfor nødt til at acceptere Forslaget, som det her foreligger.

Ordføreren (*E. Sørensen*): Jeg har ikke klaget over, at vi ikke kunde faa Oplysninger fra den højtærede Minister. Vi fik dem selvfølgelig, da Udvalget forlangte dem. Men jeg har udtalt, at disse Oplysninger burde have foreligget allerede i de til Lovforslaget knyttede Bemærkninger som i selve Lovens Tekst. Det burde ikke her være fuldstændig forbigaaet, at der for dette Embede, som for enkelte andre, gælder særegne Regler, en Art Selvpensionering, ifølge hvilken der indeholdes en Del af Lønnen. Naar den højtærede Minister mente, at man burde lade den opsparede Kapital blive overdraget til den paagældendes fri Raadighed, tror jeg, at

vi ville være ganske uberettigede dertil, medmindre der derom havde været givet udtrykkelig Bemyndigelse i Forslaget. Det er nemlig ikke en Kapital, som Administrationen bagefter kan gøre ved, hvad den synes, enten overlade den til den paagældende Embedsmand uden at tage Hensyn dertil ved Pensionsberegningen eller ej. Det er udtrykkelig et Afdrag, der indeholdes til den vedkommendes senere Alderdomsforsørgelse. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af, hvad Finansministeren udtalte netop da det Forslag, hvorefter Ingeniør Bruhn lønnes, var for i Landstinget; det var der, at Forslagets § 7 blev sat ind: „Det forekommer mig, at denne Fordring maa stilles og med Billighed kan stilles til enhver Bestillingsmand, som har et saadant Udkomne, at han har noget mere end, hvad der absolut er nødvendigt til det daglige Brød, og hvor altsaa Staten giver sine Bestillingsmænd saadanne Lønninger, kan den paalægge dem den samme Pligt, som den almindelige Mening mere og mere, stærkere og stærkere paalægger enhver veltænkende Mand, at han i sine yngre og kraftige Dage sørger for sine efterladte og sørger for sig selv i sin Alderdom“. Der er ingen Tvivl om, at de paagældende Beløb ere indeholdte for derved at give den vedkommende Pension, naar han gik af fra sit Embede, og Administrationen er, naar der ikke gives særlig Bemyndigelse fra Rigsdagens Side, ikke berettiget til at skænke den paagældende dette Beløb, som i Virkeligheden ikke mere er hans, det er Statens; Staten har indsamlet det af hans Løn til hans senere Alderdomsforsørgelse. Men da den højtærede Minister i øvrigt modtager Forslaget, skal jeg ikke komme videre ind derpaa. Jeg skal kun gentage, at det vilde have været rettere og heldigere, om Lovforslaget allerede fra Regeringens Side havde været forelagt i den Skikkelse, som Udvalget har givet det.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 1754)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets eneste Paragraf, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling
vedtoges uden Afstemning.